

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Vlas Ștefan și avocatul acestuia, Crețu Constantin și de partea vătămată Pascal Vasile împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016, în cauza penală în privința lui

Vlas Ștefan Tudor, născut la 22.12.1965,
originar și domiciliat în or. Strășeni, str.
Chișinăului 12 ap. 15,

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 17.09.2012 - 19.11.2015;

instanța de apel: 11.12.2015- 02.02.2016;

instanța de recurs: 29.03.2016 -27.04.2016,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 19 noiembrie 2015, Vlas Ștefan a fost achitat de sub învinuirea adusă în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit că, Vlas Ștefan a fost învinuit de către organul de urmărire penală pentru faptul că, la 24.04.2012, în jurul orei 09.00, aflându-se în fața magazinului cu materiale de construcție „Dăniș”, situat vis-a-vis cu gara feroviară din or. Strășeni, având intenția de a cauza leziuni corporale, intenționat i-a aplicat lui Pascal Vasile lovituri peste diferite părți ale corpului, lovindu-l cu picioarele peste picioarele acestuia.

În rezultat, lui Pascal Vasile i s-au cauzat vătămări corporale sub formă de fractură a fibulei în metafază distală pe stînga, ceea ce conform raportului de expertiză medico-legală nr. 113 din 21.05.2012 se califică ca vătămări corporale medii, cu dereglarea sănătății de lungă durată.

3. Nefiind de acord cu sentința au declarat apeluri în termen procurorul și partea vătămată, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie declarat vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art.90 Cod penal să fie suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de 3 ani, cu admiterea integrală a acțiunii civile înaintate de partea vătămată prin care a solicitat încasarea sumei de 59500 MDL.

În motivarea apelurilor au invocat că, din probele administrate și examinate în ședința de judecată și anume: depozițiile părții vătămate, depozițiile martorilor Croitorii Petru, Rusu Grigore, Ion Gavriluță, Pascal Ana, Avram Anatolie, raportul de expertiză medico-legală procesul-verbal de cercetare la fața locului, rezultă cu certitudine că inculpatul a realizat latura obiectivă a infracțiunii încriminate prin aplicarea unei lovituri cu picioarele peste picioare lui Pascal Vasile, ultimului fiindu-i cauzate vătămări corporale medii sub formă de fractură a fibulei în metafază distală pe stînga. Aceste circumstanțe au fost apreciate critic de către prima instanță, fiind pronunțată o sentință de achitare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016 au fost admise apelurile declarate, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vlas Ștefan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal la 1 (unu) an închisoare.

Conform art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

A fost admisă acțiunea civilă și s-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a prejudiciului moral în sumă de 5000 (cinci) mii lei și cheltuielile de judecată în sumă de 2500 (două mii cinci sute) lei, iar acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului material a fost admisă în principiu urmînd ca asupra quantumului să se expună instanța în ordine civilă.

4.1. La rejudecarea cauzei instanța de apel analizînd și apreciînd probele, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a constatat că, Vlas Ștefan la 24.04.2012, în jurul orei 09.00, aflîndu-se în fața magazinului cu materiale de construcție „Dăniț”, situat vis-a-vis cu gara feroviară din or. Strășeni, avînd intenția de a cauza leziuni corporale, intenționat i-a aplicat lui Pascal Vasile lovituri peste diferite părți ale corpului, lovindu-l cu picioarele peste picioarele sale. În rezultat, părții vătămate i s-au cauzat vătămări corporale sub formă de fractură a fibulei în metafază distală pe stînga, ceea ce conform raportului de expertiză medico-legală nr. 113 din 21.05.2012 se califică ca vătămări corporale medii, cu dereglarea sănătății de lungă durată.

Astfel, vinovăția lui Vlas Ștefan în comiterea faptelor incriminate a fost dovedită prin cumulul de probe veridice, concludente, pertinente și utile, care coroborează între

ele, cum ar fi:

- declarațiile părții vătămate;
- declarațiile martorilor Croitor Petru, Pascal Ana, Gavriliță Ion, Rusu

Grigore;

- declarațiile specialistului, medicul traumatolog Avram Anatolie;
- procesul-verbal de cercetare la fața locului și foto-tabelul din 07.05.2012,

prin care s-a stabilit și s-au fixat locul și circumstanțele cazului de vătămări corporale medii lui Pascal Vasile de către învinuitul Vlas Ștefan, (f. d. 14, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 113 din 21.05.2012, prin care s-a stabilit că lui Pascal Vasile i s-au cauzat vătămări corporale medii, cu dereglarea de lungă durată a sănătății, (f.d. 25, vol. I);

- conținutul procesului verbal de confruntare din 27 iunie 2012, dintre Pascal Vasile și Vlas Ștefan (f. d. 66, vol. I).

Colegiul penal a considerat că instanța de fond neîntemeiat a dispus achitarea lui Vlas Ștefan, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, or cele enunțate supra pe deplin dovedesc vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a considerat concluziile instanței de fond eronate, or, potrivit raportului de expertiză medico-legală, comisia de experți a constatat că, *cauzarea (fracturilor) în rezultatul lovirii (acțiunii) directe cu obiecte dure, în cazul dat cu piciorul, nu se exclude, fapt confirmat prin aspectul morfologic a fracturilor și lipsa leziunilor corporale vizibile la acest nivel.* Anume aceste concluzii ale experților, Colegiul penal le-a pus la baza condamnării lui Vlas Ștefan, deoarece coroborează cu întreaga sistemă de probe.

Referitor la materialele anexate la dosar de către partea apărării și anume decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18.12.2015, prin care partea vătămată a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute la art.78 alin.(2) Cod Contravențional, fiind încetat procesul contravențional în baza art. 30 Cod Contravențional pe motivul expirării termenului de prescripție și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14.12.2015 în cauza contravențională în privința lui Vlas Ștefan, Colegiul penal a considerat că aceste probe nicidecum nu-l dezvinovățesc pe inculpat de comiterea infracțiunii imputate, or, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14.12.2015 a fost admis recursul declarat de Vlas Ștefan, casată hotărârea Judecătoriei Strășeni din 05.11.2015 în cauza contravențională intentată în privința lui Vlas Ștefan de comiterea contravenției prevăzute de art. 69 alin.(1) Cod Contravențional, fiind remisă cauza la rejudecare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată. Această cauză contravențională se referă la injuria săvârșită de către inculpat în privința părții vătămate, ceea ce demonstrează doar relațiile tensionate dintre inculpat și partea vătămată, Vlas Ștefan fiind învinuit de comiterea acestei contravenții la 01.04.2014, iar în speța dată inculpatul la 24.04.2012, intenționat i-a aplicat lui Pascal Vasile lovituri peste diferite părți ale corpului. Astfel,

Colegiul penal a conchis că această cauză contravențională nu are nici o relevanță cu speța în cauză.

Referitor la decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18.12.2015 în privința părții vătămate, Colegiul penal a reținut faptul că, deși procesul contravențional în privința lui Pascal Vasile a fost încetat pe motivul expirării termenului de prescripție, în baza art.30 Cod Contravențional, această decizie a fost atacată cu recurs de către procuror și partea vătămată și decizia în cauză nu este irevocabilă.

Raportînd circumstanțele de fapt constatate în ședințele de judecată a instanței de apel, Colegiul penal a conchis că, în cazul dat persistă latura obiectivă a infracțiunii și anume vătămarea corporală a părții vătămate a fost dovedită în instanță prin probe concludente și pertinente, adică a fost stabilit raportul de cauzalitate între acțiunile inculpatului și vătămarea medie a integrității corporale a părții vătămate Pascal Vasile.

Colegiul penal, la numirea tipului și măsurii de pedeapsă a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal și anume, de gravitatea infracțiunii comise, motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de faptul că dînsul anterior nu a fost condamnat, de faptul că circumstanțe atenuante sau agravante nu sunt, nu și-a recunoscut vina și nu se căiește de cel comise, a considerat că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii, dar fără privarea lui reală de libertate, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, cu suspendarea executării pedepsei și fixarea unei perioade de probațiune pe o anumită durată.

Colegiul penal a considerat necesar de admis parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată privind încasarea prejudiciului moral, ținînd cont de prevederile art. 1423 Cod Civil, deoarece Pascal Vasile a suportat mari suferințe morale și dureri fizice, în urma aplicării loviturilor de către inculpat, s-a aflat la tratament, a avut suferințe morale, însă nu au fost prezentate careva probe incontestabile pentru stabilirea cuantumului concret a prejudiciului material.

5. Împotriva deciziei inculpatul și avocatul său, Constantin Crețu au declarat recurs ordinar, în care au invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, solicitînd casarea acesteia, cu menținerea sentinței de achitare.

În motivarea recursului au indicat:

- instanța de apel incorect a ajuns la concluzia că acțiunile lui Vlas Ștefan au fost intenționate și că ultimul a comis infracțiunea prevăzută la art. 152 alin. (1) Cod penal și nu a ținut cont de prevederile art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, ignorînd probatoriul părții apărării bazîndu-și soluția pe probele prezentate doar de procuror;

- nu s-a constatat în acțiunile inculpatului latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii incriminate, iar instanța de fond analizînd cumulul de probe administrate la cauza penală corect a ajuns la concluzia de achitare a lui Vlas Ștefan;

- incorect a fost admisă acțiunea civilă de către instanța de apel, deoarece vina inculpatului nu a fost constatată.

5.1. Recurs ordinar împotriva deciziei a depus și partea vătămată, solicitând casarea parțială a acesteia în latura pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să fie condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal la 3 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea recursului indică:

- conform materialelor cauzei nu este temei de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal la stabilirea pedepsei inculpatului, deoarece acesta prezintă pericol social, a depus efort pentru a se eschiva de la răspundere penală;

- la numirea pedepsei instanța de apel nu a respectat prevederile art. art. 6, 7, 61, 75-78, 90 Cod penal.

6. Asupra recursului declarat de avocat în numele inculpatului a depus referință procurorul, prin care s-a expus întru respingerea acestuia, deoarece instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, iar pedeapsa stabilită este în corespundere cu prevederile art. 61, 75 Cod penal.

6.1. Referință asupra recursului declarat de partea vătămată a depus inculpatul, prin care s-a expus întru respingerea acestuia, deoarece avocatul în numele său a declarat recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel prin care a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței de achitare, pe motiv că nu sunt probe care ar demonstra vinovăția în săvârșirea infracțiunii incriminate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

7.1. Referitor la recursul ordinar declarat de inculpat și de avocatul său

Colegiul penal lecturînd textul recursului reține că, recurenții ai indicat ca temeiuri pentru casare pct. 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii și cînd faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, însă de fapt invocă dezacordul cu aprecierea eronată a probelor de către instanța de apel.

Se reține, că *eroarea gravă de fapt* trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Sub aspectul situației de “*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Astfel, verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține, că temeiul invocat nu și-a găsit confirmarea în cauza supusă examinării. Starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de apel, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărârii atacate.

De asemenea, Colegiul penal lărgit constată, că temeiurile la care se referă autorii recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezentelor erori de drept care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel, iar argumentele invocate nu pot servi temei de desființare a unei hotărâri legale, deoarece instanța de apel a constatat și motivat decizia sa și corect a casat sentința instanței de fond prin care inculpatul a fost achitat neîntemeiat, ajungând la soluția de condamnare a lui Vlas Ștefan în baza art. 152 alin. (1) Cod penal.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 152 Cod penal se realizează prin lovituri cu picioarele și prin cauzarea unei vătămări intenționate medii a integrității corporale sau a sănătății, iar *latura subiectivă* se realizează prin vinovăție exprimată prin intenție directă sau indirectă.

În acest context, în speță, Colegiul reține prezența în acțiunile lui Vlas Ștefan a *laturii subiective* și *laturii obiective*, deoarece dînsul cu *intenție directă* a provocat părții vătămate leziuni corporale peste diferite părți ale corpului, acest fapt fiind confirmat atât prin declarațiile martorilor, cât și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 113 din 21.05.2012 prin care se adeverește cauzarea vătămarilor corporale medii, cu dereglarea sănătății de lungă durată (f.d. 25, Vol. I), iar instanța de apel apreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și

veridicității lor și toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, corect a constatat vinovăția inculpatului Vlas Ștefan în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal.

Referitor la acțiunea civilă care a fost admisă parțial, instanța de recurs de asemenea susține soluția instanței de apel, or la soluționarea acțiunii civile au fost respectate prevederile art. 225 și art. 387 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul precizează că în cadrul judecării cauzei în instanța de apel au fost dovedite temeiurile și mărimea parțială a pagubei morale solicitate de către partea vătămată, fiind stabilit corect mărimea cuantumului încasat de la inculpat, iar în partea prejudiciului material, urmează a se expune instanța în ordine civilă.

În privința temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală Colegiul evidențiază că temeiul dat se invocă numai în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o altă încadrare juridică greșită, pe când în cazul supus judecării recurenții își exprimă dezacordul cu neîntrunirea elementelor infracțiunilor imputate inculpatului, solicitând menținerea sentinței instanței de fond prin care inculpatul a fost achitat, argument asupra căruia instanța de recurs s-a expus mai sus în prezenta deciziei.

Reieșind din cele enunțate, Colegiul lărgit apreciază criticile recurenților ca fiind vădit neîntemeiate, dat fiind că instanța de apel a respectat exigențele prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală și a judecat conform legii cauza penală în privința lui Vlas Ștefan, în fapt și în drept.

Astfel, instanța de recurs relevă, că argumentele recurenților invocate în recurs referirilor la nevinovăția inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul le însușește.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textul deciziei invocate în pct. 4.1 al prezentei decizii.

În același context, motivele aduse precum că instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar ține de starea de fapt și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs în art. 427 Cod de procedură penală.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că hotărîrea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză.

7.2. Referitor la recursul ordinar declarat de partea vătămată

Colegiul penal reține că recurentul în recursul său nu indică careva temei prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică decizia instanței numai cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului, temei care se încadrează în prevederile art. 427 alin.(1) pct.10 Cod de

procedură penală, potrivit căruia *deciziile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizând temeiul invocat în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiului consideră că în prezenta speță acesta nu și-a găsit confirmarea, iar instanța de apel casând sentința de achitare a instanței de fond și ajungând la soluția de condamnare în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, stabilind inculpatului pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe un termen de probațiune, a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61,75, 90 Cod penal.

Opozant celor invocate de recurent, instanța de recurs remarcă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, avînd deplină libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținînd seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Colegiul menționează că potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținînd cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: *pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.*

Derivînd din condițiile ce vizează *pedeapsa aplicată și natura infracțiunii* prevăzute în alin. (1) și alin. (4) art. 90 Cod penal se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că este stabilită o pedeapsă cu închisoare pentru infracțiunea săvârșită cu intenție ce nu depășește 5 ani, și nu este una ce se atribuie la infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum nu este prezentă și nici recidiva.

În speță, Colegiul reține faptul că, instanța de apel corect a stabilit inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă, luînd în considerație persoana acestuia, care anterior nu a fost judecat, circumstanțe atenuante sau agravante nu sunt, faptul că nu și-a recunoscut vina și nu se căiește de cele săvîrșite, iar corectarea și reeducarea acestuia este posibilă fără privarea dînsului de libertate.

Prin urmare, instanța de recurs reține, că pedeapsa numită lui Vlas Ștefan este una echitabilă și corespunde prevederilor art. art. 7, 61, 75, 90 Cod penal.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu persistă temeiurile de casare prevăzute în pct. 8), 10) și 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care fac referință recurenții și în urma celor expuse, Colegiul penal reține că, hotărîrea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și întemeiată, iar motivele de casare invocate nu persistă în cauză.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursurilor declarate, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016, de inculpatul Vlas Ștefan și avocatul acestuia, Crețu Constantin și de partea vătămată Pascal Vasile, în cauza penală în privința lui Vlas Ștefan, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 18 mai 2016.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun